

„Emancipatie nog niet klaar“

E-Quality-
directeur
**JOAN
FERRIER**
neemt
afscheid

door **HANNA GILLISSEN**

AMSTERDAM – „De emancipatie in Nederland klaar? Echt niet!” Joan Ferrier neemt 31 mei afscheid als directeur van E-Quality, kenniscentrum voor emancipatie, gezin en diversiteit, maar is nog even bevlogen als toen ze begon. De sterke Surinaamse vrouw met een groot rechtvaardigheidsgevoel zette zich vijftien jaar lang in voor de positie van vrouwen en mannen in de samenleving. En met resultaat.

„Gender? Is dat eten?” Termen als gender en etniciteit waren in 1998 voor veel mensen nog even wennen, vertelt Ferrier. In dat jaar werd E-Quality, toen nog Instituut voor Gender en Etniciteit, opgericht. Een fusie van vier emancipatieorganisaties maar met een nieuwe focus. Ferrier: „We wilden ons niet meer richten op de achterstanden van de vrouw, maar op gender: de machtsbalans tussen mannen en vrouwen. Verder waren we ons ervan bewust dat we met vrouwen met allerlei verschillende achtergronden te maken hadden. In eerste instantie ging emancipatie over witte vrouwen en minderhedenbeleid over mannelijke migranten. Vrouwelijke migranten vielen tussen wal en schip.”

Diversiteit

E-Quality gaat vanwege bezuinigen samen met Aletta, het instituut voor vrouwen geschiedenis en krijgt daarom een nieuw gezicht. Ferrier, die zich gaat bezinnen op haar volgende carrièrestap, vindt dat er sinds de oprichting van E-Quality veel is veranderd. „Er is meer aandacht voor diversiteit van mannen en vrouwen gekomen. Dat zie je ook terug in de Emancipatiemonitor van de overheid. Mede dankzij onze inzet wordt daar-

• **Joan Ferrier:**
„Wil je de positie van vrouwen verbeteren, dan heb je de mannen nodig.”

FOTO:
CLAUDIA
KAMERGO-
RODSKI

„Ali B. die kind verschoont, die beelden waren in 1998 ondenkbaar”

dochter van de eerste president van Suriname en zus van politica Kathleen Ferrier veel veranderd. „De arbeidsparticipatie van vrouwen is gestegen. Toen we vijftien jaar gele-

krijgen: praat over de taakverdeling. Veel jonge mensen denken: het komt wel goed. We hebben een goede band en natuurlijk blijf ik doorwerken. Maar het komt niet van-

wordt. Als je niet van te voren samen bespreekt hoe je dat gaat doen, dan gaat de man langer werken en de vrouw minder. Verdeel het zodanig dat je allebei minder gaat werken en meer zorgen, maar beiden je economische zelfstandigheid houdt.”

De gedachte dat Nederlandse vrouwen nou eenmaal niet fulltime willen werken, veegt Ferrier van tafel. „In Nederland is het ontzettend belangrijk dat mannen en vrouwen zelf voor hun kinderen zorgen. Als jij een goede opvang hebt gevonden en je kinderen daar vijf dagen heen brengt, zeggen mensen: 'Je bent een slechte moeder'. We zitten in een verandering, een heleboel vrouwen willen wel fulltime werken. Maar er zijn er natuurlijk ook zat die dat niet willen en dat is hun goed recht. Niet iedereen hoeft naar de top. Maar de mogelijkheid en dus keuzevrijheid moet er voor iedereen zijn.”

„Weet wat je talenten zijn”, is de laatste wijze raad van Ferrier. „Als je weet wat je passie is, kun je je vol inzetten voor de dingen die jij belangrijk vindt en heb je aan het einde van de rit te leven geleid zoals

in nu ook gesproken over Marokkaanse, Turkse, Surinaamse vrouwen. Voorheen ging het over vrouwen in het algemeen; maar dat waren eigenlijk witte vrouwen."

Ook aan de kant van de vrouwen zelf is er volgens de

den begonnen, was het beeld: de man werkt, de vrouw is thuis. De openingstijden van winkels, consultatiebureaus en scholen waren daar op afgesteld. Wij hebben van meet af aan gezegd: vrouwen moeten meer kunnen werken en mannen meer de kans krijgen om te zorgen. We hebben ingezet op ouderschapsregelingen, zorgverlof, flexibele werktijden en thuiswerken. Veel van onze doelen zijn bereikt."

Het belang van de rol die mannen spelen, kan Ferrier niet genoeg benadrukken. „Wil je de positie van vrouwen verbeteren, dan heb je de mannen nodig. Eerst werd je als watje gezien, als je als man zei dat je voor je kind wilde zorgen. Nu is Wouter Bos gestopt omdat hij meer bij zijn kinderen wilde zijn. Steeds meer mannen werken in deeltijd. En neem die reclame waarin rapper Ali B. zijn kind verschoont. Die beelden waren in 1998 ondenkbaar!"

Gelijke kansen

Dat betekent absoluut niet dat de emancipatie van vrouwen klaar is, vindt Ferrier. „Nog altijd geldt: vrouwen en mannen moeten gelijke kansen krijgen. Dus evenveel kans om naar de top te komen en met of zonder hoofddoek kunnen binnenstromen in een bedrijf. Dat is niet vanzelfsprekend. En mannen krijgen nog altijd een hoger salaris voor hetzelfde werk. Alle vrouwen zeggen daarover: dat is te gek, er moet iets gebeuren. De manier waarop we die doelen willen bereiken is alleen veranderd. Jonge vrouwen ontmoeten elkaar nu op Facebook, Twitter, er zijn nieuwe netwerken ontstaan."

Ferrier drukt alle vrouwen en mannen op het hart: „Als je een relatie aangaat en het belangrijk vindt om een kind te

zelf goed. Wees je er als vrouw ook van bewust dat de klok op een gegeven moment gaat tikken. Ga niet slordig met je kinderwens om, hoe ouder je bent, hoe moeilijker het

zij het wilde. Om dat te doen heb je geld, een baan, nodig. Zodat je niet afhankelijk van anderen bent en je vanuit je eigen kracht jouw keuzes kunt maken."

Afwijkingen

Kinderen die zijn verwekt met hulp van kunstmatige technieken hebben vaker aangeboren afwijkingen dan bij normale verwekkingen. Dat blijkt uit een studie van de universiteit van het Australische Adelaide gepubliceerd in de New England Journal of Medicine. Na kunstmatige bevruchting heeft 8,3 procent van de baby's ernstige lichamelijke afwijkingen. Bij gewone bevruchting is dat 5,8 procent. „Een aanzienlijk verschil," vindt onderzoeker Michael Davies. „In de vruchtbaarheidskliniek wordt vermoedelijk niet vaak gesproken over het hogere risico op een abnormale baby. Maar dat zou wel moeten als mensen voor deze technieken kiezen."

In november had de Nijmeegse ivf-arts Gwendolyn Woldringh in haar proefschrift juist geconcludeerd dat ivf-kinderen net zo gezond zijn als natuurlijk verwekte kinderen. Zij analyseerde groei en gezondheid van zo'n 2500 kinderen die werden geboren na reageerbuisbevruchting.